

Első nap a kárpátaljai diákokkal

November 7-e, szerda. Már az összes diák hazament, csak huszonegynéhány elszánt Baár-Madas-os van még a falakon belül. Ma jönnek meg a nagyberegiek, mi, a leendő házigazdák is az ő érkezésükre várunk. 3 óra körül jön a hír: megjöttek. Leérve a díszterembe már ott találtuk őket:

(az érkezés utáni pillanatok)

A két igazgató köszöntötte egymást és a két iskola diákjait.

Felső Tímea tanárnő tájékoztatta a nagyberegi csoportot arról, hogy mik lesznek a programok, (mi erről már korábban is kaptunk tájékoztatást).

És ekkor derült ki talán a legfontosabb információ: **KI MELYIK BEREGI DIÁKOT FOGADJA?**

Ezután jött Péter Anikó tanárnő fergeteges ismerkedős programja, melyben, ha nem is ismertük meg teljesen a másikat, a "bandaszellem" kialakult, és ez a lényeg.

Utána jött a sokak által várva várt pillanat: a csapat megindulhatott a terített aszal felé. Ott volt minden földi jó, amit egy kiszáradt szájú diák elképzelt: tea, pogácsa, süti, és még lehetne folytatni a sort.

Majd a rágás után a szájunk másféle igénybevétele következett, ugyanis pár nappal később a Schweitzer Albert Szeretotthonba mentünk föllépni, és ahhoz persze el kellett próbálni az énekeket.

Ezután következett a Szanyó Gábor diáktársuk által tartott táncház, mely a moldvai táncokba engedett egy kis betekintést. A táncház volt a nap utolsó programja, indultunk haza, hiszen hosszú, tartalmas napok várnak még ránk.

